

Sygn. akt V U 1221/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Adrianna Mongiallo

Protokolant: sekr. sądowy Ewelina Cyrkot

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku T. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania T. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 12 października 2015 r.

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt V U 1221/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 12 października 2015r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. rozpatrzył wniosek T. K. i na podstawie art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył wnioskodawcy emeryturę od 1 sierpnia 2015r., tj. od miesiąca złożenia wniosku.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca T. K., wnosząc o jej zmianę. W uzasadnieniu wskazał, że wskaźnik podstawy wymiaru, który powinien być przyjęty do obliczenia emerytury wynosi w jego przypadku 301,54 %, a w najgorszym wypadku 251,12 %, a nie jak wskazał ZUS – 250 %.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podając, że dokonał przeliczenia emerytury wnioskodawcy na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej od 1 sierpnia 2015r., tj. od miesiąca złożenia wniosku o przeliczenie. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek. Nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 251,12 % i jest wyższy niż 250 %, co uzasadnia przeliczenie emerytury od miesiąca złożenia wniosku o przeliczenie. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przyjęty do obliczenia emerytury jest nadal ograniczony do 250 %, zgodnie z przepisami art. 15 ust. 5 ustawy emerytalnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca T. K. urodził się (...).

Decyzją z 7 marca 2006r. ZUS Oddział w L. przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od 15 lutego 2006r., tj. od dnia następnego po rozwiązaniu stosunku pracy. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego organ rentowy przyjął przeciętne miesięczne wynagrodzenie z okresu 10 lat kalendarzowych od stycznia 1993r. do 31 grudnia 2002r. Wnioskodawca był zatrudniony w (...) S.A. Oddział Zakłady (...) w L. do 14 lutego 2006r. Po tej dacie kontynuował zatrudnienie na podstawie umów zlecenia i umów o pracę od 2 października 2006r. i kolejno w latach 2007, 2008, 2009, 2011, 2012 i 2013.

Na wniosek ubezpieczonego organ rentowy dokonywał kolejnych przeliczeń świadczenia wnioskodawcy. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przekraczał 250% i był ograniczany do tej wartości. Ostatnie przeliczenie emerytury przy zastosowaniu nowej kwoty bazowej nastąpiło decyzją z 11 sierpnia 2009r. Przy obliczeniu emerytury przyjęto wariant kolejnych 10 lat kalendarzowych, tj. z okresu od stycznia 1993r. do grudnia 2002r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosił 315,30 % i został ograniczony do 250 %.

Wnioskiem z 28 sierpnia 2015r. ubezpieczony zwrócił się o przeliczenie emerytury w oparciu o przepisy ustawy z 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, tj. art. 110a ustawy emerytalnej.

W załatwieniu ww. wniosku organ rentowy zaskarżoną decyzją z 12 października 2015r. przeliczył emeryturę wnioskodawcy na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przyjmując nową kwotę bazową - tj. 3308,33 zł. Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przyjęto wynagrodzenie z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o przeliczenie, w tym jako zarobki po przyznaniu emerytury przyjęto rok 2013. Nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przekroczył 250% i wyniósł 251,12 % biorąc pod uwagę lata 1983-1989, 1991-1993, 1996-1997, 1999, 2000-2005 i 2013.

dowód : akta ubezpieczeniowe ZUS , w tym załącznik do decyzji z 12 . 10 .2015 r. k. 131;

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

W przedmiotowej sprawie istota sporu sprowadzała się do ustalenia, czy ubezpieczonemu przysługuje prawo do ponownego obliczenia podstawy wymiaru emerytury w myśl art. 110a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i czy organ rentowy dokonując przeliczenia emerytury zaskarżoną decyzją prawidłowo przyjął wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (t. jedn.: Dz.U. z 2015 r., poz. 748 z późn. zm.).

Zgodnie z tym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z cyt. przepisem może nastąpić tylko raz (ust. 2).

Wysokość emerytury podlega zatem jednorazowemu ponownemu ustaleniu od podstawy wymiaru emerytury przeliczonej w myśl art. 110a ustawy emerytalnej, gdy zostaną spełnione łącznie następujące warunki:

1. do ponownego obliczenia podstawy wymiaru emerytury wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe, przypadającą w całości lub w części po przyznaniu emerytury, tj. z okresu:

- kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury od przeliczonej podstawy wymiaru,
- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał on ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury;

1. nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy jest wyższy niż 250%.

Wyjaśnić zatem należy przede wszystkim mechanizm przeliczenia emerytury na podstawie art. 110a ustawy. Przeliczenie świadczenia przysługuje bowiem ubezpieczonym pobierającym świadczenia ze „starego systemu”, którzy po przyznaniu emerytury nadal pracowali. Aby móc na nowo obliczyć wysokość świadczenia (tj. na podstawie art. 110a, który obowiązuje od 1 maja 2015r.) trzeba wskazać okresy zatrudnienia, które przypadają w całości lub w części po przyznaniu emerytury (w przypadku wnioskodawcy do obliczeń musi być przyjęty któryś rok z lat 2006-2013). Z możliwości ponownego przeliczenia można skorzystać tylko wtedy, gdy nowo obliczony wskaźnik jest wyższy od 250 % podstawy wymiaru świadczenia. Przeliczenie polega jedynie na przyjęciu we wzorze służącym do ponownego obliczenia emerytury nowej kwoty bazowej – tj. pochodzi ona z roku, w którym następuje przeliczenie (w przypadku wnioskodawcy jest to kwota z 2015r. – tj. 3308,33 zł). Podkreślić należy, że dla obliczenia emerytury wg. art. 110a nie ma znaczenia, czy nowo obliczony wskaźnik będzie wynosił – jak chce wnioskodawca 301,54 %, 315,30 %, 251,12 %, a nawet 300 % czy 400 %, gdyż nadal obowiązuje ograniczenie wskaźnika do 250 % - zgodnie z art. 15 ust. 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Obliczenie nowego wskaźnika wyższego niż 250 % nie spowoduje więc zmiany wysokości świadczenia.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru organ rentowy zastosował wariant 20 - letni, przy czym do obliczeń z lat po przyznaniu świadczenia ujął rok 2013.

Wskazując na powyższe, nieuzasadnione jest stanowisko wnioskodawcy, iż organ rentowy powinien do obliczenia jego emerytury przyjąć wskaźnik ustalony przy przyznaniu emerytury lub przynajmniej obliczony w załączniku do decyzji z 12 października 2015r. ZUS Oddział w L. prawidłowo dokonał bowiem w pierwszej kolejności sprawdzenia, czy ubezpieczony ma prawo do przeliczenia świadczenia wg. art. 110a ustawy i w tym celu obliczył algorytmem 6 najniższy wskaźnik większy niż 250 % z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Nie ma bowiem znaczenia, o ile wskaźnik jest wyższy niż 250 %, lecz czy w ogóle jest wyższy niż 250 %. To jest bowiem właśnie istotne dla prawa do przeliczenia przez zastosowanie nowej kwoty bazowej. Organ rentowy dokonał sprawdzenia, czy przyjmując wynagrodzenia udokumentowane przez wnioskodawcę, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy niż 250 %. Ponieważ w przypadku wnioskodawcy przy przyjęciu do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynagrodzenia przypadającego po przyznaniu świadczenia (rok 2013) wskaźnik ten jest wyższy niż 250 %, organ rentowy zaskarżoną decyzją przeliczył wnioskodawcy emeryturę od miesiąca złożenia wniosku o przeliczenie, stosując nową kwotę bazową obowiązującą w 2015r. tj. 3308,33 zł., a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru został ograniczony do 250 % - zgodnie z art. 15 ust. 5 ustawy emerytalnej. Ewentualny wskaźnik wyższy niż 250 % nie ma więc znaczenia dla wysokości świadczenia wnioskodawcy. Maksymalny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru do obliczenia emerytury wynosi bowiem z mocy ustawy 250 % i taki wskaźnik organ rentowy prawidłowo zastosował przy przeliczeniu.

Mając zatem na uwadze powyższe ustalenia i rozważania stwierdzić należy, że decyzja organu rentowego o przeliczeniu świadczenia jest prawidłowa, a argumenty i zarzuty wnioskodawcy wskazujące na niezrozumienie mechanizmu przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej - nieuzasadnione.

Wobec braku uzasadnionych podstaw odwołania, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako niezasadne.